Jobbágyi Hírek

Jobbágyi Község Önkormányzata tájékoztatója
Alapítva 1995-ben XXIX. évfolyam, 4. szám 2023. december

Karácsonyi köszöntő

Az adventi koszorún már meggyújtottuk az utolsó előtti gyertyát, s még néhány nap és itt a Karácsony. A lakások kitakarítva és feldíszítve, az ajándékok becsomagolva, gondolatban összeállítottuk az ünnepi vacsorát, és már a fenyő is a helyén áll, várja, hogy felrakjuk rá a legszebb díszeket. A szívekben már megszületett az öröm, s mindannyian azt várjuk, hogy ezt az érzést megoszthassuk szeretteinkkel.
Ezen a szent ünnepen még az erdő is valahogy más, még a természet is érzi, különleges napra virradt. A vadak is nyugodtabbak, a fák gallyai is máshogy, lágyabban koppannak össze a szélben. S maga a szél is másképp fúj, mint egész évben. Valahol már hull a hó, valahol már fehér a Karácsony. De fehér-e az a Karácsony, ahol nem készültek fel lélekben a Megváltó fogadására? Nem! Ahol az emberek leülnek, s átgondolják az eltelt egy évet, s számot vetnek erről a 12 hónapról, ott fehér a Karácsony, ha hull a hó, ha nem. Mit tett, mit kapott, és mi történt vele. Mennyit gondolt Istenre, s magára Jézusra, kiről a mai szent nap, és este szól. Nehéz év áll mögöttünk, s talán még nehezebb előttünk, de bízzunk a Jó Isten kegyelmében, s higgyünk benne, hogy átsegít minket minden nehézségen, ha őszintén, tiszta szívvel és lélekkel fordulunk felé. Használjuk ki hát a hátralévő napokat, teremtsük meg annak a lehetőségét, hogy fehér legyen a karácsonyunk. Ezen gondolatok tükrében kívánunk minden tisztelt Jobbágyi lakosnak:

I*stentől megáldott Békés Boldog Karácsonyt és sikerekben gazdag Boldog Új Esztendőt.*

Schoblocher István
polgármester

Tisztelt Jobbágyi lakosok!

Településünk lakossága az eltelt évek alatt folyamatosan változott, sokan sajnos elhunytak, de érkeztek új családok, akik itt kívánják felnevelni gyermekeiket, vagy itt tölteni nyugdíjas éveiket. Ezért is gondoltam arra, hogy az újság adta lehetőséggel élve bemutatkozzam. Ezt négy fejezetben szeretném összefoglalni. **Család, hivatás, sport, közélet**. A karácsonyhoz közeledve természetesen a családomat szeretném önöknek bemutatni.

1957. szeptember 23-án születtem Szerencsen. Édesanyám Alexovics Ilona szintén Szerencsen, édesapám Schoblocher Ottó Dunabogdányban született. Kisgyerekként nagyon sok időt töltöttem Jobbágyiban nagymamámmal és édesanyámmal, nagybátyáméknál - Bara István - családjánál. Soha nem felejtem el a hegyalatti sok gyerek kalandozásait (vasúti híd, kis gyümölcsös, kőbánya) a nagyobbak mondásait, intelmeit. Általános iskolai tanulmányaimat Szerencsen kezdem el. Nagymamám halála után akit Wahl Máriának hívtak a család révén után **1967 januárjában Jobbágyiba költöztünk**. Számomra ez nem jelentett kihívást, hiszen már sok barátom volt a településen, így az új iskolában szeretettel fogadtak, illetve a beilleszkedést nagyban segítette Lendvai Ferencné Gabika tanító néni. Édesanyám a helyi varrodában helyezkedett el, ahol végig járta a ranglétrát és munkájának köszönhetően 1981-ben a munkaérdemrend bronzfokozatával tüntették ki. Édesapám az építőiparban dolgozott, csak hétvégenként jött haza. Abban az időben más volt a világ az emberek sokat jártak össze segítették egymást. Nekünk is nagyon jó szomszédaink voltak a mostani Kossuth utcában mint a Maczák, Jancsó, Farkas családok. A helyi általános iskolában fejeztem be tanulmányaimat, ahol kiváló tanárok tanítottak. Az eredményeim jók voltak, ennek köszönhetően a Gyöngyösi Vak Bottyán Szakközépiskolában nyertem felvételt. Mivel albérletben laktam Gyöngyösön új kihívásokkal kellett szembe néznem. A középiskola a felnőtté válás mérföldköve volt, ebben sokat segített az is, hogy csak hétvégén jöttem haza és saját magamra voltam utalva, döntéseket kellett hoznom. Csodálatos évek voltak ezek, még most is sokan össze jövünk az érettségi találkozókra, melyeket én szervezek. 1976-ban érettségiztem olyan osztályban ahol 37-en kezdtünk és mind a 37-en le is érettségiztünk, mint finommechanikai műszerészek. Ebben az évben egy osztálytársam invitálására a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságnál helyezkedtünk el az osztályból négyen, mint műszerészek. 1978-ban felvettek Győrbe az akkori főiskolára, ahol vezetékes távközlési üzemmérnöki diplomát szereztem. Katona éveimet Vácegresen töltöttem az első lépcsőfokhoz tartozó rakétásoknál. Feleségemmel 1977 februárjában ismerkedtem meg, ő Egerben a Gárdonyi Géza Gimnáziumban végzett mint óvónő. **1980. július 5-én kötöttünk házasságot**, majd katona szolgálatom letelte után a Lakótelep VIII-as épületének C lépcsőházában laktunk, melyben akkoriban csak kollégák laktak. Sokszor emlékezünk ezekre a szép évekre. Életünk meghatározó része volt, nem csak azért, mert fiatalok voltunk, hanem a baráti, segítőkész lakótársak miatt is.

1982 januárjában megszületett lányunk Bernadett. Aki a helyi általános iskola elvégzése után szintén Egerben járt gimnáziumba, ahová a feleségem is. Ő angol tagozaton végzett, majd Szolnokon járt főiskolára, illetve Szegeden egyetemre. Jelenleg a Hatvani Tourinform vezetője. Feleségem a gyes után Pásztón az akkori, Kisegítő Iskola és Gyermekotthonban dolgozott óvónőként, majd Jobbágyiban az iskolában, jelenleg pedig a helyi óvodában dolgozik. Őt nagyon sokan ismerik a településen munkájának köszönhetően, illetve tisztelik segítőkészségéért. 1988-ban vettük meg azt a házat a „vértesen" ahol jelenleg lakunk. Hozzánk költözött nagynéném Szerencsről, miután sajnos a fia és a férje is meghalt. Ő nagyon sokat segített nekünk haláláig, amiért örök hálával tartozunk. Nagynéném Szerencsen a Csokoládégyárban dolgozott és két cikluson keresztül országgyűlési képviselő is volt. Bernadett lányunk szép lassan felcseperedett és 2008-ban kötött házasságot Csépe Bertolddal, most Hatvanban élnek. Majd az élet rendjének megfelelően megszülettek **unokáink, Blanka 2011-ben és Borka 2014-ben.** Ők az Új-hatvani Római Katolikus Iskolába járnak, mindketten kitűnő tanulók. Külön öröm számomra, hogy mindketten versenyszerűen sportolnak.

Köszönöm azoknak, akik elolvastak írásomat, mindenkinek jó egészséget és Kellemes Ünnepeket Kívánok.

Schoblocher István
polgármester

Településünk legidősebb lakói

Domokos András

Mezőtúron születtem 1930. október 23-án.
Gyerekként 6 éves koromig Mezőtúron laktam. 1936. Őszétől Budapesten éltem, és jártam iskolába, kivéve az 1939-es évet, amikor Ungváron éltem, anyám testvérének családjával.
1946-ban Törökbálintra kerültem a családommal. 1948-tól 1950. februárig Kőbányán dolgoztam. 1950. februárjában katonai behívót kaptam, először Tácon alapképzést, majd, 1950. májusától a szolnoki Kilián György Repülőiskolába kerültem és vadászrepülő képzésben vettem részt 1952. szeptemberéig. 1952. decemberétől a Magyar Repülő Szövetség alkalmazottja voltam. 1956. decemberéig a Salgótarjáni Repülőklub volt a munkahelyem.
1956 augusztusában nősültem meg, feleségem Sági Julianna, Jobbágyiban született, itt éltek a szülei, a testvérei is. A feleségem foglalkozása tanítónő volt és a hasznosi Általános Iskolában dolgozott. Két leánygyermekem született, akik már felnőttek. 1957 május elsejétől a Dunai Vasműben dolgoztam, villamos forgógépek javítása és felújítása volt az üzem feladata. 1978-tól a részleg vezetője voltam, egészen a nyugdíjazásomig, ami 1990-ben következett be.
Jobbágyiban 2004. májusában költöztünk a feleségemmel.
Sajnos Ő 2011. március 8.- napján elhunyt.
A helyi beilleszkedésben sokat segítettek a feleségem hozzátartozói és kedves szomszédaim: Morvai Lajos és Kakukk István. A nyugdíjas évek elég egyhangúak, élénkíteni csak az olvasás, TV nézés változtat rajta, főleg sportműsorok élvezhetőek, a többi műsor felejthető színvonalú. Az embernek a kor haladtával az egészségi állapota, fizikai kondiciója fokozatosan csökken, ezért sok köszönettel tartozom a helyi egészségügyben dolgozóknak is.

Végezetül a település minden polgárának, a közelgő és végi ünnepek alkalmából minden jót kívánok!

Domokos András

Déri Jánosné

1931. február egyik fagyos reggelén láttam meg a napvilágot, Budapesten. Édesanyám a dermesztő hidegben megfázott, és az akkor még kezelhetetlen tbc hat hónap alatt végzett vele. Édesapám 3 éves koromban nősült ismét. Kaptam egy igazi nagybetűs ÉDES MOSTOHÁT. Ő a segítő társam volt élete végéig. Született egy kishúgom, aki belehalt egy fel nem ismert vakbélgyulladásba. Nővérem és kishúgom elmentek az angyalokhoz. Átéltem a II. Világháborút, megláttam a halál kapuját. Nagyapám mellett álltam, amikor akna robban a közelében és két ujját leszakította a repesz. Nekem nem esett semmi bajom. Budáról Pestre pontonhídon kellett menni, mert minden hidat felrobbantottak. A pontonhidat előttem szakították szét a jégtáblák. Szerencsére nem zuhantam bele a jeges vízbe. Sokat dolgoztam, néha könnyűnek, néha nehéznek éreztem az életemet. Volt benne világháború, forradalom, tele megrázó történetekkel. Még most is összerezzenek, ha megszólal valami sziréna. Férjemet lányom édesapját harminc éve vesztettem el. Vigaszként lányom három unokával ajándékozott meg. Sokat mesélek nekik a múltról. Nem igazán ismerik, nem azt írják a tankönyvek amik valójában történtek. Sajnos dédunokám még nincs, pedig neki is mesélném az életem kalandjait.
Nagyon fontos, hogy az ember boldog és vidám legyen. Éltem Budapesten, Németországban, a Pilisben és 3 éve itt élünk a lányommal Jobbágyiban. Szeretek itt lenni, jó tiszta a levegő.
Köszönöm az ajándékot, és a megemlékezést. Lassan búcsúzom, minden jót kívánok a jóakaratú embereknek és nagyon sok egészséget!

Déri Jánosné

Előadásokkal tarkított a november

A téli hónapok beköszöntével több előadáson vehettek részt az érdeklődők.

Védőnői előadás

2023. november 16-án az érdeklődők Dr. Nagyné Herczeg Aranka védőnő előadásában sok hasznos tanáccsal lettek gazdagabbak az otthoni kisebb balesetek kapcsán. Megtudhatták, mi az új ajánlás hányás-hasmenés esetén, mik azok a módszerek, praktikák, amik beválhatnak. Mit tehetünk égési sérüléseknél. Hogyan csillapíthatunk lázat.

A rendezvény a Balassi Bálint Vármegyei Könyvtár jóvoltából került megrendezésre.

Kutasd a múltad!

Címmel a Térségi Kulturális Programsorozat részeként a Vármegyei Levéltár munkatársainak segítségével egy 3 alkalmas gyakorlatokkal tarkított előadáson a részvevők megtudhatták, hogyan indulhatnak el a családfakutatás útján. Mik azok az otthoni legelső lépések lehetőségek, ahonnan a legkönnyebb elindulni. Majd betekintést kaptak mik azok az országos platformok, fórumok, weboldalak, ahol információkat, érdekességeket tudhatnak meg a családról, település történetről.

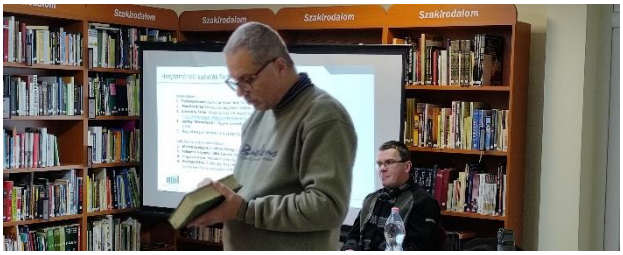

Szakkörök

Szakköreink tagjainak is töretlen a lelkesedése, hétfőnként szebbnél szebb alátétek, újságtartók születnek. Szövő szakkörünk lábtörlőt készít a téli hónapokra.

De a tavalyi mézeskalács szakkör tagjai is újra összejöttek egy díszítés erejéig. Ugyanis a téli ünnepkörhöz tartozó rendezvényekre ismét felajánlásból sütöttek mézeskalácsot és örömmel jöttek azokat díszíteni.

Téli kalandok

A kicsiknek is kedveztünk, mert szintén a Balassi Bálint Vármegyei Könyvtár jóvoltából az Ákom-Bákom társulat Moha és Páfrány Téli kalandjait nézhették meg az óvodások. Szép, igényes díszlettel, szép énekekkel.

Hétfőn pedig a könyvtárban készíthettek adventi díszeket, az óvodások.

*****